Právě čtete číslo 6

Větrník

čtvrtek 12.října 1995

Na tuhle přehlídku je třeba si pořádně posvítit.

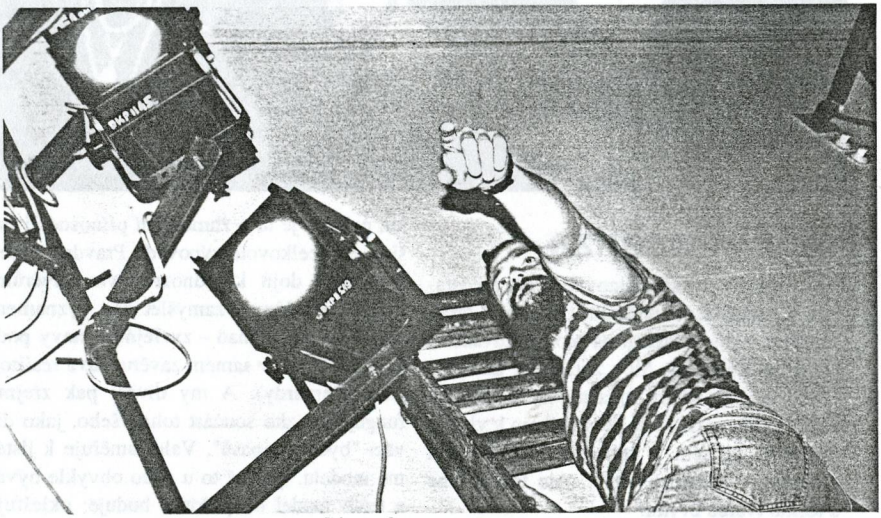

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00	klub režisérů SČDO	školní družina
13:00	KPR	Větrov
13:30	loučení DS Klapý	malý sál
15:00	**HejšaMošahej**	před divadlem
15:30	Seminář Larisa Solnceva	Větrov
17:00	**Valná hromada Vobskočáku**	malý sál
19:30	**představení A.Jarry**	velký sál
	DS Němčice : Ubu králem	
21:45	zasedání poroty	kuřárna
21:45	rozbor představení KPR	půdička
21:30	společenský večer hudba Kantiléna	hasičská zbrojnice

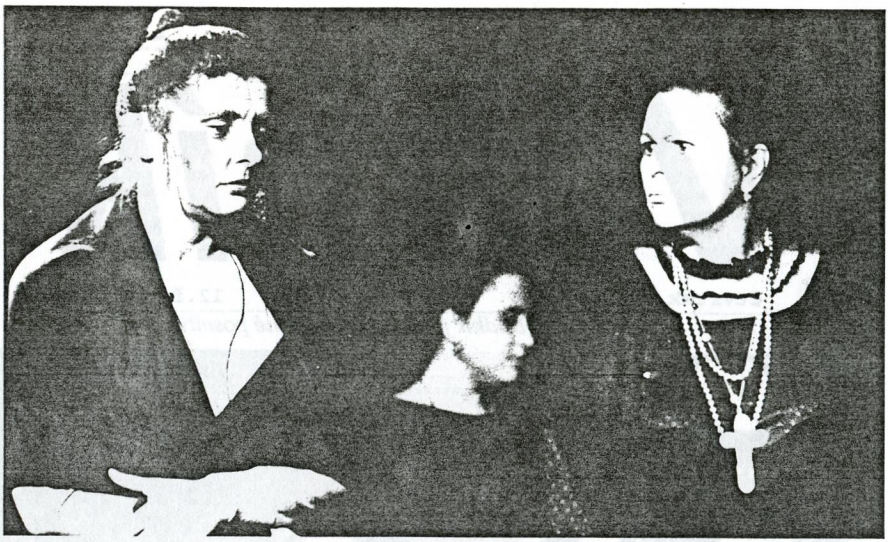

Recenze

Rádobydivadlo Klapý se včera představilo s inscenací nazvanou Ukrutný Lorco, corridou voníš..., kterou na motivy divadelní hry Dům Bernardy Alby zpracoval Ladislav Valeš. Už sám název odkazuje ke skutečnosti, že Lorcův text je zde prostředkem k vlastní výpovědi režiséra a souboru, k odkrývání a nastolení vlastních témat. Ale tomu jsme u těchto tvůrců zvyklí.

Původní Lorcův text je o svobodě. Valešova inscenace také, ale dochází k řadě posunů ve výkladu, v situaci a ne všechno je vždy bezezbytku čitelné. Jmenujme například dialog Bernardy s manželem Prudencie na forbíně: v jednání Bernardy se najednou objevuje jiná poloha, lidské tóny...Hledáme další vazby na tuto situaci v ději, její vysvětlení, ale nenacházíme. Diskutabilní je také zapojení mužů do děje, neboť zatímco původní předloha je stavěna na uzavřenosti světa Bernardy a jejích dcer a muži exitují jen ve slovech, zde jsou najednou zhmotněni a účastni. Můžeme je chápat jako reprezentanty vnějšího světa, ale současně si můžeme klást i otázku, nakolik je toto zhmotnění přínosné či rušivé pro celkovou výpověď. Pravda, vůbec nemusíme dojít k jednoznačným závěrům. Stejně se můžeme zamýšlet nad významem corridy, která - snad - zveřejňuje stavy podvědomí, jež se v samém závěru stává realitou (smrt Bernardy). A my diváci pak zřejmě fungujeme jako součást toho všeho, jako diváci "býčích zápasů". Valeš směřuje k jistému modelu, (jak už to u něho obvykle bývá) a tento model od počátku buduje: oklešťuje psychologické pochody, podává informace, dramatično nahrazuje mimoslovním jednáním, posouvá situace, vše svým způsobem deformuje. Až k samému závěru, který - narozdíl od Lorcy - po chvilkovém pocitu očištění nastoluje novou nadvládu: žezla-hole se chápe Augustias. Trochu škoda, že jsme vše viděli z podhledu a ne naopak (v prostoru, pro který byla inscenace budována), neboť se řada situací odehrávala na zemi a divák tak mohl přijít o důležité informace.

Přes diskutabilní a problematické věci je však nesporné, že jsme viděli představení nesmírně emotivně silné a působivé. Velkou zásluhu na tom mají vynikající ženské herec-

ké výkony, cílevědomě budované postavy, každá s výraznými charakteristickými znaky. Zatím ze všech inscenací souboru z Klapý se právě v této dostalo herectí kvalitativně nejdál. I proto - navzdory prostoru - mohlo jít představení tak silně přes rampu. -ex-

Tahal dědek řepu

Prezident Vobskočáku se vyjádřil při přivítání Němčických poněkud neuctivě o říčce, nad kterou tato obec leží. Haná totiž není jenom kraj, ale rovněž vodní tok, prý tak neuvěřitelně špinavý, že je div, že prý z ní vzešel tak krásný soubor. Němčičtí si ovšem sami v pásmu, kterým zpestřili vítání, postěžovali na blátivost svého kraje (tedy v podzimních měsících), kdy se sklízí cukrovka a mimo dům se dá jen v holínkách. Kromě toho přiměli Krakonoše, aby snad poprvé v historii sestoupil z balkónu a odnesl si dárek - dva pytle cukru z němčického cukrovaru.

Místo režisérky, Hany Kotyzové, která je frekventantkou KPR a zrovna nebyla k mání, jsem vyzpovídal novopečeného vedoucího souboru, Jaromíra Kyseláka. Na Vysokém není poprvé, nezkazí žádnou legraci a vedoucím souboru se stal řízením osudu a jak to bývá, když někdo už nechce - Jarko vezmi to!

"Hráli jsme tu třeba Čekání na Čechova nebo Tlustého pradědečka, Hanka si za svou prací dovede stát a věříme, že nás vždycky dovede k něčemu dobrýmu. Tak se nám snad podaří i ten Ubu.

Hrajeme po okolí, několikrát, ale taky v Prostějově, tam jsme hráli Čechova, a to stálo za to. Zahrát si v kamenným divadle, to byl zážitek. Dokonce lidi přišli a řeklo by se na nějakej vesnickej soubor. A byli spokojeni.

V souboru je to príma, scházíme se mladí, staří, bavíme se." -sg-

Nestoři a kandrdasové

Emil Bujnoch (74),Němčice n.H.

Já jsem se k divadlu dostal pozdě, tak kolem šedesátky, a jako slepej k houslím. Před tím jsem nikdy nehrál, do divadla jsem nedělal, ale v tom spolku byly takový dvě šikovný děvčata, tak jsem tam za nima chodil...

Jan Špinar (16), Němčice n.H.

Já se chcu v divadle bavit, je tam príma parta, člověk se potká s novýma lidma, maminka dělala nápovědu, brácha hrál a já jsem začal pomáhat s kulisama. Pak jsem za jednoho kluka alternoval, takže tento rok hraju zas.

Inzerát

Hledám hlas, z řady důvodů nutně, i před blížícími se volbami. Slávka Hubačíková, Divadlo Krakonoš, sladká odměna poctivému nálezci. Do adm.nej.večer,ale taky ráno.

Dopis z ministerstva

Ministerstvo kultury české republiky

Váženy pan
Jan Hejral
Krakonošův divadelní podzim
51211 Vysoké nad Jizerou

Vážený pane,

obdržela jsem Vaše pozvání na XXVI. ročník Krakonošova divadelního podzimu, který pořádáte ve dnech 6.-14. října 1995.

Je mi líto, ale Vaší akce se nemohu osobně zúčastnit. V tomto termínu totiž probíhají dvě další akce, na které Ministerstvo kultury ČR rovněž poskytuje finanční prostředky. Jedná se o V. ročník festivalu hudebních nástrojů lidových muzik v Uherském Hradišti a Národní festival neprofesionálních komorních a symfonických těles v Olomouci a pořadatelům těchto akcí jsme již slíbili naši účast.

Jak jsem byla informována, Vaší akce se zúčastní tajemnice pracoviště pro neprofesionální umění ARTAMA Informačního a poradenského střediska pro místní kulturu pí. Lenka Lázňovská.

Srdečně Vám děkuji za pozvání a prosím Vás, abyste omluvil moji nepřítomnost.

Přeji Vám i Vašim spolupracovníkům, aby Vaše akce měla úspěšný průběh.

Se srdečným pozdravem
PhDr. Zuzana M a l c o v á
ředitelka odboru
regionální a národnostní kultury

Odvolaný prezident Dědek rád vzal ve středu dopoledne alespoň funkci pomocného osvětlovače

Posvítili si

Hory jako vymetené, obloha rovněž, o zářivých podzimně zabarvených stromech ani nemluvě... Tak nějak vypadalo včerejší ráno. Blázen každý, kdo zaleze do budovy, navíc dokonce do zatemnělého sálu... Taky se všichni (včetně mě) trousili, jako že jo a ne.

Byl totiž onen den D, kdy měli KOPŘI (a nás pár čumilů-zájemců navíc) praktický seminář o divadelním svícení. Vedl Vláďa Dědek za asistence technických kluků z Krakonoše, glosoval a pobízel pak pedagog Schejbal. Po vysokých štaflích lezli frekventanti, taky nasvěcované objekty věrohodně herecky ztvárnili sami.

Ze všeho nejdřív nás však Mirek Morávek seznámil s historií svícení a praktickými dobovými prostředky - se svíčkami, petrolejkami i nejstarším krakonošáckým reflektorem. Pak už následovala pro mne estéta víceméně nezajímavá moderní technika. Padaly

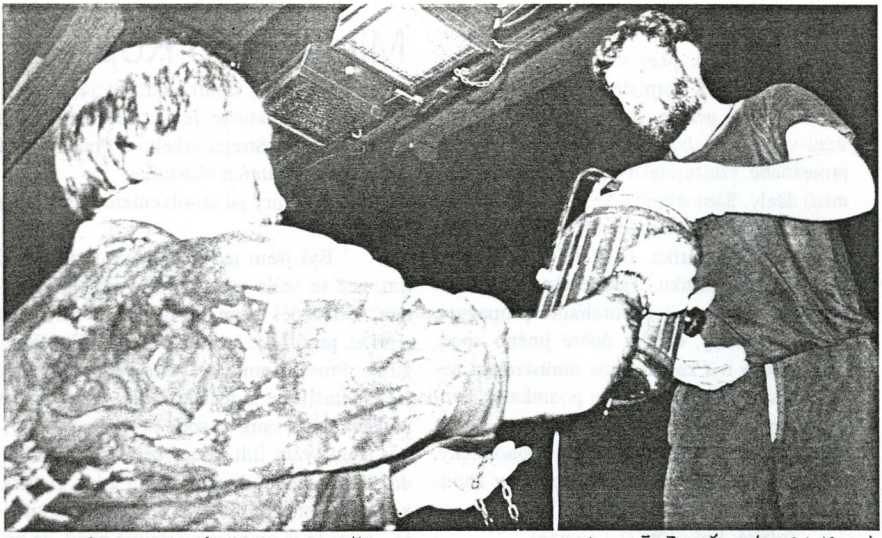

(TEN KÝBL TI NEPŮJČÍM, LEDA, ŽE BYS HEZKY POPROSIL, JÁ VÍM VŠECHNO • P. HURYCH)

termíny jako švenk a štych a průvan a kontra a...bůhvíco ještě, nenápadně jsem se rozhlížela, abych se ujistila, že je vše v pořádku a že mi právě nikdo nenadává...

Pak už se zkoušelo nasvěcování celého jeviště tak, aby nevznikla hluchá (slepá?) místa. Že je to docela fuška, běžného diváka určitě nenapadne. Pak se svítila určitá situace. Pak...

Pak jsem bohužel musela odejít za dalšími pracovními povinnostmi, takže je ze mě nedostudovaný nedouk. Vím, že se kurzisti chystali i do kabiny, aby viděli, jak se reflektory ovládají. Když jsem se vrátila v závěru semináře, už byly na pořadu otázky a odpovědi. Svědčily o zájmu a zaujatost o věc.

(Nebo je to pevnou rukou třídní učitelky Káti Fixové?) -ex-

Důležité P.S.: Veliké díky klukům techničákům Krakonošákům - Mirkovi Morávkovi, Honzovi Vaverkovi a Česťovi Bláhovi za všechno! Byli perfektní, zhasínali a rozsvěceli, všem vyhověli, všechno potřebné ukázali a vypadalo to, že rádi!!! Bez nich by to nešlo! Takhle to šlo a bylo to děsně fajn!!! Větrník děkuje jménem všech zúčastněných Koprů i Nekoprů a taky jménem profesora Schejbala, profesora Dědka, a lékaře Strotzera! Vivat!

Na vlastní nohy III

(Peníze, peníze...)

Jak se financuje kultura? Mnozí odpovědí - špatně! A začnou lamentovat, skuhrat, někteří zavzpomínají na bolševický režim, kdy se o penězích tak moc nemluvilo (a kdy taky neměly valnou cenu, což nám dost pozdě dochází).

Je to jinak přátelé. Co si nevydobudeme, to mít nebudeme, nikdo před námi na zadek nepadne. Jenže, jak se nepříliš vtipně říká - peníze skutečně leží na ulici. Jen je najít! Nebo najít způsob jak je hledat. V minulých létech jsme se často kojili představou, že když na radnici nebo v parlamentu sedí lidé od divadla, např.

Franta Zborník (za všechny), že kulturu nedají. Jenže i v obecních zastupitelstvech byli a jsou lidé, kterým nadšení pro kulturu, pro divadlo, pro tzv. zájmovou činnost nic neříká. Přátelé od divadla museli své předsta-

vy konfrontovat s realitou tzv. transformačního procesu. Ten, přes všechny abnormality a zákruty vede k normálnosti. Jednou z nich je, že veřejné peníze, tedy peníze obce nebo státu vybrané z daní, by měly jít na veřejně projednané (zastupitelstvem, grantovou komisí) účely. Samozřejmě, že může zapracovat jistá lobby a v určitou chvíli prosadit určité zájmy, to je politika. Důležité je získávání pro takovou politiku. Takhle ale může obec podpořit cosi, co ji zviditelňuje, propaguje, přitahuje turisty, dělá jí dobré jméno apod. Totéž může být zájem třeba ministerstva nebo okresního úřadu. A nebo podnikatel, banka, řezník chce investovat do něčeho, co mu přinese užitek, zdánlivě mimoekonomický, ve svém důsledku však i ekonomicky zhodnotitelný.

(příště: Řekněme si o peníze)

Proč podporuji přehlídku?

Pana Josefa Petrusku, majitele firmy P&P s.r.o. z Vysokého nad Jizerou, jehož sponzorský dar patří letos k největším ve výnosech přehlídky, jsem se zeptal, proč to vlastně dělá. Sám není divadelník, ani v jeho rodině se kupodivu nevyskytuje nikdo, kdo by byl vysockým ochotníkem, možná prý někdo ze strejců. Jak se mi svěřil, je duší sportovec (dlouholetý lyžařský rozhodčí), syn je sportovní pilot. Jeho stavební firma je známá po celém kraji, mezi významné práce patří např. rekonstrukce zámečku v lázních Sedmihorky, škola v Loukově, Komerční banka v Rokytnici.

"Jsem Vysočák, rodilý Vysočák, a mám pocit, že ochotnické divadlo k Vysokému patří, bez divadla si své město ani nedovedu představit. To není jen dvousetletá historie, to je přece i přítomnost. A pokud mám tu možnost věnovat něco na dobrou věc, proč bych to neudělal?"

Panu Petruškovi a jeho firmě patří dík nejen vysockých divadelníků. -sg-

Miniserál o Koprech

Včera jsme slíbili pokračování povídání o Kurzu praktické režie. Tentokrát jsem oslovila Honzu Strejcovského z Prahy, neboť je jedním ze skalních účastníků.

Honzo, prý jsi absolventem všech lekcí kurzu.

" Byl jsem tady dokonce už rok před tím, než se sešla tahle parta a vlastně náhodou. Dozvěděl jsem se to tuším na Písku a přijel, protože je to potřeba, když člověk režíruje. Prostě jsem chtěl něco vědět. A vůbec jsem netušil, že je to takovéhle. Už to, že se potkáváme je samo o sobě pro mě velký přínos. Potkávám lidi, které celý rok nevidím, dozvídám se, co všechno dělali a jak. A taky, když mluvím s lidmi, kteří se tím živí a umějí to - protože já mám samozřejmě pocit, že pořád nic neumím -tak mi to dává strašně moc. Já vím, zní to hloupě, když se to takhle řekne. Ale fakt je, že mě to obohacuje i lidsky. Potkám se s krásnými lidmi a jde to ve mně dál..."

Jak se ti líbí koncepce kurzu, jeho pokračování a návaznost?

"Líbí se mi to, protože mám pocit, že to obsáhne naprosto všechno, co se o divadle můžu dovědět. Je fajn, když už se dostáváme i k takovým věcem, jako jsou autorskoprávní záležitosti. Nebo to konkrétní svícení tady. To všechno jsou věci, které člověk podvědomě vytuší, protože si na tom kolikrát rozbil hubu během zkoušení - a pak tady vidí, že je to opravdu tak. I když s řadou věcí se nesetkám, protože tohle divadlo a moje divadlo jsou úplně odlišné prostory."

Můžeš mi říct něco o divadle v němž působíš?

"Jmenuje se to Divadlo bez záruky Praha. Čtyři roky začínáme... Mám pocit, že pořád čtyři roky hledám. Začínali jsme s hotovým textem, nejsem vyloženě psavec, věřím autorovi. Dělali jsme Bukovčana, Mrožka, Woodyho Allena. A od listopadu začíná-

me zkoušet s jedním člověkem, který tady to všechno od počátku se mnou absolvoval, takové pohybové divadlo. A vlastně nikdo z nás, kdo se na tom podílí, nic takového ještě nedělal. Jsem zvědavý a moc se těším, v únoru by měla být premiéra".

Máš pocit, že se lidi, kteří v průběhu kurzu nově přicházejí, mohou dobře zapojit? Že jim to přináší tolik co vám a že nebrzdí vaši práci?

"Myslím si, že práci nebrzdí. Je to spíš problém pro ně. Například otázka terminologie - už se prostě mluví nějak jinak a všem starým je jasno. Ti noví do toho najednou musí zapadnout, takže pro ně je to těžší. A pro mě je to zase obohacující, protože ty lidi jsou jiní, třeba i takoví, kteří dělají divadlo dva měsíce, takže mají na leccos úplně jiný pohled."

Tenhle kurz nutně taky někdy skončí.- Nebude ti to chybět?

"Tak to si zatím vůbec nepřipouštím, že skončí!! A myslím si, že i kdybychom už nebyli v kurzu, stejně se každoročně na těch samých místech budeme sjíždět. To je nekonečný!"

Poděkovala jsem za rozhovor. Bylo mi příjemně. -ex-

Jedna k úvaze

Společnosti vzácná - milá!
Druhá půlka naskočila,
a nám z kopce čas už chvátá.
Přehlídka dvacátá pátá -
(toho čísla ve Vysokém)
letí ku sobotě skokem.
Sejkorák - a na rok vale!
Dnes je ještě možno ale
do úvahy toto bráti:
kampak se nám sranda ztratí?
ne že by snad vymizela,
jen už není - jaksi zcela
přítomna na každém kroku!
Chcem se scházet ~~na každém kroku~~. MNOHO ROKŮ!
Proto říkám, prosím snažně -
neberte se příliš vážně -
divadlo je láska naše,
najezme se vtipné kaše
různé "oni", "ono" - "mele"
nakopeme převesele
tam kam nejlépe se kope!
Buďme parta na Vysokém!
Řvěme všichni jedním hlasem:
Za rok sejdeme se zase!
Co člověk - to názor - fajn.
Jenže nemá přece šajn
ten kdo s námi tady není
že nechceme vzteky, tření.
Zůstaňme si kamarádi!
Lidi - pojďte se mít rádi!
J.H.

Program nebo lepé děvy?!

Láďa Vodseďálek je náročný mladý muž. Natištěný stručný obsah hry, kterou nám předvedli naši framcouzští hosté, jej naprosto neuspokojil. Pro příště se dožadoval na schůzce přípravného výboru mladých krásných dívek ve velmi krátkých sukních, které by přes jeviště nosily informační cedule. Vzhledem k věkovému i jinému nepříznivému průměru při složení členů PV dokonale neuspěl.

Spor špíny a čistoty

Pochopitelně jenom na oko. Krakonošácká technika si stěžuje, že jí náš jediný, ústřední a milovaný fotograf Míčkal zabral "blahoviště" a že se tudíž nemůže mýt. Ale my moc dobře víme, že se meje nerada! Takže Ivo Míčkal pracuje nejen pro naše blaho, ale i pro její. A fest!!!

Pozn. J. Vaverky,SPT Telecom a.s.: Ještě dnes, t.j. 11.října 1995 se v budově divadla Krakonoš osobně vys...prchuju, a to kde budu chtít! To přísahám! Protože nejsem prase a meju se.

Vobskočácká pošta 2

Dekujeme zemedelskemu druzstvu horal z vysokeho nad jizerou, ze sponzoruje vysockou prehliku stop uz dvacet pet let poskytuje brambory na sejkorak stop kazdorocne 2q stop uz jich bylo dohromady 50!!!

(NĚMČICKÝ SOUBOR VEZE NA VYSOKÉ KROMĚ KRÁLE UBJ TAKY AUTO CUKROVKY)

Mimořádná zpráva

(od dopisovatelky) V prostorách vysockého muzea se v pátek ve 14.15 hodin odehraje rekonstrukce hry o Sv.Doroté v režii Jiřího Hraše a péčí Klubu reřisérů, který jak sdělil pan D.Z. tady a nejen na Vysokém pomalu končí. Ve hře vystupují různé postavy. Obsazení je tajné (Anděla hraje místní pan učitel Petr Pícha, Dorotu Mařenka Neradová, kata Jiří Hlávka, krále Dušan Zakopal, který měl původně hrát všechny role nebo přinejmenším Dorotu, protože mu nedělá potíže se obnažovat, ovšem bohužel nemá soprán), provedení je v žánru chudého lidového obchůzkového divadla, které je ovšem tak chudé, že se dokonce nebude ani chodit, ale hrát na jednom místě. -sg-

Tisková oprava.

Muž, vlekoucí "tajně" po Vysokém řádně sice získaný kolovrat se nejmenuje Zítka, jak bylo všera uvedeno, ale JAROSLAV ZÍSKAL, Jedlová u Chebu. Omlouváme se mu, protože musí být hrozné, když někoho pomluví v novinách a ještě mu zkomolí jméno. Vzhledem k presumci viny je však nutno uvést, že kolovrat "tajně" vlekl Jaroslav Z. z Jedlové u Chebu. -sg-

Na srdce jsou Libice

"Srdíčko mě přivedlo na Poděbradsko", říká Slávka Hubačíková, "bohužel srdíčko bolavé a jak je známo - na srdce jsou Poděbrady. Strávila jsem tam loni čtyři měsíce, letos tři a Vondruškovi z Libice mi otevřeli náruč, bydlela jsem u nich a odtud jezdila na procedury. Moc mě zajímalo jejich divadlo a trochu na mě padl smutek při jejich výroční schůzi, mnoho lidí se nesešlo a když se začalo, kdo bude hrát, tak kromě Vondruškových, že všichni nějak pomůžou, ale na hraní že nemají čas. A tak, když jsem si poprve přečetla Šamberkův Blázinec byla jsem lapena bez ohledu na to, že z Vysokého je do Libice daleko, Katy je krásná role a Vondruškovi skvělí, cestování necestování, alespoň jsem se naučila jezdit vlakem.

To společenství lidí z různých koutů Čech je hezké a nepromarní se žádný čas,

zkouška je zkouška a makáme... Na premiéru přijelo tolik, tolik známých lidí, i Vysočáci, mladí Hejralovi, hrozně kamarádský to bylo.- Každej říkal, jsi blázen, z Vysokého do Libice jezdit hrát divadlo a já na to - vždyť hraju v blázinci! Promarněný čas to nebyl. A kdyby mně nabídli další spolupráci, asi bych to nedokázala odřít." -sg

POZDravy

Vážení priatelia!

Neviete si predstaviť, koľkú radosť mi spôsobil kúsok papiera - totiž Vaša pozvánka na Krakonošův divadelní podzim. Bohužiaľ, nemôžem sa prísť spoločne s Vami potešiť z divadelnej atmosféry a nadšenia ľudu divadelného. Čo ako som sa snažil, nevyšlo mi to. Okrem zdravotných ťažkostí sa pridružili i finančné. Ako dôchodca si už nemôžem dovoliť absolvovať pobyt vo Vysokom n.J.(...)

Ale aby som bol aspoň v duchu účastníkom KDP, prosím Vás, pošlite mi Zpravodaj. (...) Ďakujem Vám a posielam srdečný pozdrav so želaním plného zdaru Vášho podujatia. Na Vysoké mám tie najkrajšie spomienky.

V úcte oddaný Rudolf Kučma, Topoľčany

Jesle a psinec?!

Až tak daleko se dostaly požadavky některých návštěvníků vysockých přehlídek. Kdo ovšem tyto útulky zřídí a bude je spravovat není zatím zcela jasné. Možná bude přikročeno k zjednodušené situaci, kdy bude ustaveno zařízení jedno s dětmi jako zákazníky a psy jako hlídači a pedagogy. Zařízení bude sloužit jak tuzemským, tak i zahraničním návštěvníkům KDP. Úředními jazyky budou čeština a esperanto.

Režisér čekatel

Mezi frekventanty KPR jsem objevil možná nejmladšího pokušitele režisérského stavu, devatenáctiletého, Radka Zemana z Lužského souboru "Jaroslav". Doposud zvukař a pod vedením Aleše Němečka i osvětlovač, scénografický pomocník.

"Konečně jsem se rozhodl i pro režii a vybral jsem si Achardovu Idiotku, kterou chci se souborem zkusit režírovat. Máme v Luži několik dobrých herců, chci se je pokusit přemluvit, Jardu Josefa, Tomáše Válku, samozřejmě Jiřinu Pištorovou i pár nových tváří. Zatím jezdím po režisérských kursech, snažím se nabrat co nejvíc informací, proto jsem také na vysockém kurzu praktické režie. Kurz se mi líbí, zatím to bylo o scenografii, o tom něco vím od pana Němečka, takže nejsem mimo. Ale hodně mi dávají rozborové semináře."

Radku, Zlom vaz! a ať vám to v Luži brepta!

Muzikanti na Vysokém

Troubení a pištění se ozve při každém vítání. Parta muzikantů pod taktovkou Honzy Hejrala patří ke koloritu přehlídky a mnohým z nich už není zrovna osmnáct. Nejstaršímu, Miroslavu Berkovi "vod Železnýho Brodu", je pětašedesát a na Vysokém muzicíruje potřetí. Zato Bohuslav Junek tu hrál už "mockrát", snad desetkrát, patnáctkrát... Někteří z nich si taky nenechají ujít večerní představení. Pan Junek říká: "Hrát na takový slávě patří k věci, dechovka patří ke svatbě, křtinám, k pohřbu i na divadelní přehlídku. Dechovka má být u všeho. Vítat nasucho nemá cenu, hudba ale všechno zkrásní. -sg-

Ztráty a nálezy

Prosíme pana Pšeničku, který vytrousil z peněženky jistý důležitý dokument, aby se pro něj, za výkupné, dostavil do redakce Větrníku. -jh-

↑OBR.① KRAKONOŠ: DVA PYTLE CUKRU! TO BUDE KODERCOUKY, ŽE TO TEN STANDA ŠMÍD DO KONCE ŽIVOTA NEVYPIJE...

↓OBR.② KRAKONOŠ: ŽIVOT, TEN ZBABĚLEC, SI KLIDNĚ KRÁČÍ, ZATÍMCO MY, STANDO, TY KLUKO KAHERAMANSKÁ, V TOM ZASE JEDEM!

Sponzoři XXVI. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

Ministerstvo kultury České republiky

Ministerstvo zemědělství České republiky

P & P s.r.o.

stavební firma

Vysoké nad Jizerou 350

Tel/Fax 0432 94 459

stavebně montážní práce

Česká spořitelna, a.s.

banka pro život

Novopacké pivo

pivo města krásných bláznů

Dej Bůh štěstí

Trh Transport Spedice, s.r.o

Semily - Řeky

František Matoušek

kompletní mechanizované zemní práce

GEMA

Brusírna drahokamů

Jiřina Malinková Na Stebni 365, Turnov

Tel 0436/23501

Kvalita * rychlost * spolehlivost

SPOLANA a.s.

Neratovice

Lamprdona

"Každej rok se na bál v Rokennici píchnul cumerlík, kerej se uklochtil a sponcal v hospodě. To se z něj uďála poliuka s mastným vokem jako oupelněk, nullema hustá, že by se kocour nepropad, a bobková vůně se táhla po celý Rokennici. Do třeu se ďály kozí iternice, a co se nenacpalo do iternic, tak se z toho na pekáči upek drop.

V dávnejch časech u každý chalupy v chliuku bylo jenno nebo dje, někde i víc kozišťat a dycky jenno z nich čekalo na zabijačku, aby si v zejmě mohli přimastit ty rymbulice, zéli a kyselo. V neděli pak knellíky vomaštěný lojem z toho cumerlíku a bandory s vosmaženou cibulkou..."

Recepis na Lamprdonu je: Na menší kousky nakrájené maso z vykoštěného kozího předku zalijeme studenou vodou a uvedeme prudce do varu. Dál mírně vaříme bez poklice asi dvacet minut. Do hrnce přidáme přebraný a předem namočený hrách, společně vaříme 40 minut, potom přisolíme, přidáme nakrájenou mrkev, nastrouhanou cibuli, rozmačkaná rajčata, omyté sušené švestky, na kostky nakrájená jablka a několik zrnek pepře. Vaříme doměkka. Podává se na hlubokých talířích se sekaným vopichem, s chlebem nebo brambory na loupačku

Soutěžní otázka: co znamená výraz "jít po šlaku"?

a) jít někomu po krku

b) skonat na srdeční mrtvici

c) jít po stopě

Odpovědi doručte do techniky, správné večer vylosujeme a vítěz dostane Krkonošskou kuchařku.

Vítězem včerejšího hádání se stala paní Kučerová Míla. Blahopřejeme.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
10:30	seminář o autorských zákonech	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:30	loučení DS Němčice	malý sál
14:30	vítání DS Neratovice	MěÚ
15:00	vítání DS Neratovice	před divadlem
16:00	**DS Ořechov, V.Peška : Bylo nebylo**	velký sál
19:30	**DS Ořechov, V.Peška : Bylo nebylo**	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	rozbor představení KPR	půdička
21:30	společenský večer, hudba Sonet	hasičská zbrojnice

****

Větrník, zpravodaj 26. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk Petr Srna

Cena 2 Kč